

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-133/12 P

**Stichting Woonlinie și alții
împotriva
Comisiei Europene**

„Recurs — Ajutoare de stat — Scheme de ajutoare acordate în favoarea societăților de locuințe sociale — Decizie de compatibilitate — Angajamente asumate de autoritățile naționale pentru a se conforma dreptului Uniunii — Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE — Acțiune în anulare — Condiții de admisibilitate — Interesul de a exercita acțiunea — Calitate procesuală activă — Beneficiari vizați direct și individual — Noțiunea «cerc restrâns»”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera întâi) din 27 februarie 2014

1. *Acțiune în anulare — Persoane fizice sau juridice — Acte care le privesc direct și individual — Cauză de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică — Obligația Tribunalului de a examina existența unui act normativ care nu presupune măsuri de executare în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE*
(art. 263 al patrulea paragraf TFUE)
2. *Acțiune în anulare — Persoane fizice sau juridice — Acte normative care nu presupun măsuri de executare în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE — Noțiune — Decizie a Comisiei prin care sunt declarate compatibile cu piața internă modificările aduse unei scheme de ajutoare existente referitoare la sistemul general de finanțare a societăților pentru locuințe sociale — Punere în aplicare a angajamentelor prin reglementarea națională — Excludere*
(art. 263 al patrulea paragraf TFUE)
3. *Acțiune în anulare — Persoane fizice sau juridice — Acte care le privesc direct și individual — Decizie a Comisiei prin care sunt declarate compatibile cu piața internă modificările aduse unei scheme de ajutoare existente referitoare la sistemul general de finanțare a societăților pentru locuințe sociale — Acțiune formulată de o întreprindere identificabilă la momentul adoptării deciziei și care face parte dintr-un cerc restrâns de operatori economici — Admisibilitate*
(art. 263 al patrulea paragraf TFUE)
4. *Recurs — Recurs considerat întemeiat — Soluționare pe fond a litigiului de către instanța de recurs — Litigiu în stare de judecată — Inexistență — Control definitiv al admisibilității acțiunii de către instanța de recurs*
(Statutul Curții de Justiție, art. 61)
5. *Acțiune în anulare — Persoane fizice sau juridice — Acte care le privesc direct și individual — Afectare directă — Decizie a Comisiei prin care sunt declarate compatibile cu piața internă modificările aduse unei scheme de ajutoare existente referitoare la sistemul general de finanțare a*

societăților pentru locuințe sociale — Procedură prevăzută la articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 — Măsuri preluate de dreptul național — Acțiune formulată de o întreprindere beneficiară a unei scheme de ajutoare existente — Admisibilitate

[art. 108 alin. (1) TFUE și art. 263 al patrulea paragraf TFUE; Regulamentul nr. 659/1999 al Consiliului, art. 19 alin. (1)]

6. *Acțiune în anulare — Persoane fizice sau juridice — Interesul de a exercita acțiunea — Acțiune a unei societăți beneficiare a unui ajutor de stat existent îndreptată împotriva deciziei Comisiei prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă sub rezerva anumitor măsuri utile — Condiții — Acțiune susceptibilă să confere un avantaj părții care a formulat-o — Admisibilitate*

(art. 263 al patrulea paragraf TFUE)

1. În măsura în care criteriul care condiționează admisibilitatea unei acțiuni formulate de o persoană fizică sau juridică împotriva unei decizii al cărei destinatar nu este de condițiile de admisibilitate prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE constituie o cauză de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică pe care instanțele Uniunii au sarcina de a o examina oricând, chiar și din oficiu, Tribunalul nu se poate limita la examinarea condiției afectării individuale a reclamanților pentru a declara inadmisibilitatea acțiunilor lor în sensul celei de a doua teze a articolului 263 al patrulea paragraf TFUE. Acesta trebuie de asemenea să treacă la analiza admisibilității respectivei acțiuni în raport cu condițiile, mai puțin stricte, prevăzute de cea de a treia teză a articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, a căror examinare nu este prejudiciată cu nimic prin constatarea lipsei afectării individuale.

Omitând să efectueze o astfel de analiză, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept. Cu toate acestea, o astfel de eroare este inoperantă dacă se dovedește că acțiunea reclamanților nu îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf a treia teză TFUE.

(a se vedea punctele 32-35)

2. În cadrul unei acțiuni în anulare introduse de o persoană fizică sau juridică în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf a treia teză TFUE, pentru a aprecia aspectul dacă un act normativ presupune măsuri de executare, trebuie să se facă o raportare la poziția persoanei care invocă dreptul la acțiune. În plus, pentru a verifica dacă actul atacat presupune măsuri de executare, trebuie să se facă referire numai la obiectul acțiunii.

O acțiune nu îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf a treia teză TFUE dacă este îndreptată împotriva unei decizii prin care Comisia confirmă compatibilitatea unui ajutor existent cu piața internă ca urmare a angajamentelor asumate de autoritățile unui stat membru de modificare a schemei de ajutor de care beneficiau reclamanții, iar decizia menționată nu definește consecințele specifice și concrete ale aplicării acestor angajamente asupra activităților reclamanților.

(a se vedea punctele 37-41)

3. Terții nu pot fi vizați individual de o decizie adresată unei alte persoane decât dacă această decizie îi afectează în temeiul anumitor calități care le sunt specifice sau al unei situații de fapt care îi caracterizează în raport cu orice altă persoană și, prin urmare, îi individualizează într-un mod analog modului în care este individualizat destinatarul.

În această privință, simpla posibilitate de a determina, cu mai mare sau mai mică precizie, numărul sau chiar identitatea subiectelor de drept cărora li se aplică o măsură nu presupune în niciun caz că aceste subiecte trebuie considerate ca fiind vizate în mod individual de această măsură atât timp cât această

aplicare se realizează pe baza unei situații obiective de drept sau de fapt definite în actul în cauză. Cu toate acestea, atunci când decizia afectează un grup de persoane care erau identificate sau identificabile la momentul la care a fost adoptat acest act și în funcție de criteriile specifice membrilor grupului, acest act poate privi individual respectivele persoane în măsura în care fac parte dintr-un cerc restrâns de operatori economici, iar situația poate fi aceasta în special atunci când decizia modifică drepturile dobândite de către particular anterior adoptării deciziei.

(a se vedea punctele 44-46 și 49)

4. Conform articolului 61 primul paragraf a doua teză din Statutul Curții de Justiție, aceasta poate, în cazul în care anulează hotărârea Tribunalului, să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată. Deși Curtea nu este în măsură să se pronunțe cu privire la fondul acțiunii introduse la Tribunal, ea se poate pronunța în mod definitiv cu privire la admisibilitatea respectivei acțiuni atunci când dispune de elementele necesare pentru a face acest lucru.

(a se vedea punctele 52 și 53)

5. În cadrul unei acțiuni introduse de persoane fizice sau juridice în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf a doua teză TFUE, actul a cărui anulare este solicitată trebuie să îi privească pe reclamânți nu numai individual, ci și direct, în sensul că acest act trebuie să afecteze direct situația juridică a acestor părți și să nu lase nicio putere de apreciere autorităților însărcinate cu punerea în aplicare a actului menționat, aceasta având un caracter pur automat și decurgând doar din dreptul Uniunii, fără aplicarea altor norme intermediare.

În cadrul procedurii prevăzute la articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, decizia Comisiei prin care se ia act de propunerile statului membru este cea care determină caracterul obligatoriu al propunerilor de măsuri utile. Împrejurarea că modificările de care s-a luat act prin decizia menționată sunt preluate de reglementarea națională nu permite repunerea în discuție a acestei constatări, întrucât autoritățile naționale nu dispun de o putere de apreciere în punerea în aplicare a deciziei menționate. În consecință, decizia menționată produce în mod direct efecte asupra situației juridice a beneficiarilor ajutorului respectiv.

(a se vedea punctele 55 și 59-61)

6. Atunci când modificările aduse unei scheme de ajutoare existente, necesare pentru conformarea cu dreptul Uniunii, determină condiții de exercitare a activităților unui beneficiar mai puțin favorabile decât înainte, anularea deciziei care aduce aceste modificări ar avea ca efect menținerea condițiilor anterioare mai favorabile. În consecință, beneficiarul menționat are un interes legitim de a obține anularea deciziei menționate.

(a se vedea punctele 56 și 57)